

[Askjær Jørgensen]

forsvare samfundet. Ja vel, faktisk en traditionel socialdemokratisk udtalelse, men dog gentaget og fastslået af socialdemokratiets nye politiske ordfører. Vi kan herudfra konstatere, at socialdemokratiet holder fast på, at det er socialdemokratiet, der har skabt det danske samfund, samfundet, som vi har det på godt og ondt her pr. 1. oktober 1977.

Det samfund, socialdemokratiet har skabt os, er altså samfundet med mere end 150.000 arbejdsløse og med udsigt til, at vi måske når op på 4 million arbejdsløse, inden vi er igennem vinteren 1977-78. Hvor megen menneskelig tragedie ligger der ikke i disse 150.000 arbejdsløshedsskæbner, disse 150.000 arbejdsløse i samfundet, som socialdemokratiet har skabt os?

Det samfund, socialdemokratiet har skabt, er altså samfundet, hvor vi har en udlandsgæld, som andrager 10.000 kr. pr. indbygger i gennemsnit. Det lyder måske ikke så voldsomt, når det udregnes pr. indbygger i gennemsnit, men når man så trækker de borgere fra, der er syge, folke- og invalidepensionister – op imod 1 million har vi i denne gruppe, det blev også bekræftet af statsministeren i går – og hvis vi også trækker dem fra, som er offentligt ansatte, og deres husstande, så må vi konstatere, at det faktisk kun er halvdelen af Danmarks befolkning, der har relation til produktionen i de frie erhverv. Det er altså fra halvdelen af befolkningen, man skal skaffe midlerne til forrentning og afdrag af udlandsgælden. Det er altså 20.000 kr. pr. borger, vi har i udlandsgæld, eller rettere det er mellem 70.000 kr. og 80.000 kr. pr. husstand. Alene renten er op mod 150 kr. pr. uge pr. husstand, som skal klare forrentningen. I det samfund, som socialdemokratiet har skabt, skal altså hvert eneste hjem, hvor man henter udkommet i den private sektor, først og fremmest hver uge begynde med at skaffe 150 kr., som det offentlige på en eller anden skatteteknisk måde må inddrive til de offentlige kasser, alene til forrentning af udlandsgælden.

Socialdemokratiet er altså partiet, der har skabt et samfund, hvor man har et niveau for udlånsrenten, altså ved finansiering af f. eks. boliger, der her pr. statusdatoen 1. oktober 1977 er ved at være oppe på 18 pct. De 10.000 parcelhuse og ejerlejligheder, der har været på tvangsauktion inden for det sidste års tid, er resultatet af det socialdemokratiske

samfund. 10.000 familier har på ét år fået sig en ordentlig lussing af den socialdemokratiske politik, en lussing, der hedder tvangsauktion over familiens bolig.

Jeg takker den socialdemokratiske politiske ordfører for, at han i tv over for Danmarks befolkning klargjorde, hvem der har skabt tingenes tilstand.

I det samfund, som socialdemokratiet har skabt os, er der også noget, som hedder kultur. Der er den kultur, som vi, der ikke er socialister, mener er kultur, men som sjældent af socialdemokrater kan blive opfattet og erkendt som kultur. Det er f. eks. moralske begreber, etiske normer og overbevisning om, hvad man kan tillade sig, og hvad man ikke kan tillade sig. Den kultur, som mange ikke vil acceptere som kultur, udvirker også modstand imod, at f. eks. børnebogsområdet tilsmudses og besudles. Dagspressen har i den sidste uges tid bragt anmeldelser og omtale af en ny bog af forfatteren Bent Haller. Dette kvalmende opstod af socialistforfatteren Bent Haller er denne forfatters arbejde for 180.000 skatteyderbetalte kunstfondkroner. Mandag aften i denne uge blev en del af den tekst, som denne kunstfondstøttede forfatter har begået, rullet op over fjernsynsskærmen i udsendelsen »Landet rundt«. Hjemmene rundt omkring i Danmark fik disse udgydelser smidt ind i stuen. Jeg skal hermed på fremskridtspartiets vegne udtale vor skarpeste afstandtagen fra Hallerskandalen. Jeg udtaler vor afsky og vrede over, hvad man på denne måde provokerer os med. Jeg ønsker ikke at gentage Hallers sprogbrug fra denne talerstol, men kan oplyse dem, der gerne vil læse den slags tekster, om, at det drejer sig om en tekst, som ofte kan læses på døre og vægge på offentlige toiletter.

Skulle vi i denne debat opleve, at en socialdemokratisk minister skulle tage mod til sig og på socialdemokratiets vegne tage afstand fra Hallerskandalen, ja, da ville det glæde os meget i fremskridtspartiet, for vi vil da få en længe tiltrængt underkendelse af kunstfondens ledelse. Indtil videre må vi betragte Hallers udgydelse som et billede på socialdemokratisk kultur eller i hvert fald som en betydelig del af den socialdemokratiske kultur.

Der er også en del af den socialdemokratiske kultur, som er set refereret fra en berømt